

Consell General de les Valls

Acta Núm. 14/1992

**Sessió Ordinària del M.I. Consell General
- dia 30 de novembre de 1992 -**

El dia 30 de novembre de 1992, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

1. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions dels comptes de l'Administració General i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1990, així com de les corresponents auditories.

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de Crèdit Extraordinari Pressupostari, destinat al Finançament i Condonació de Deute dels Hbles. Comuns.

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de Beques i de Crèdits d'Estudis.

4. Informe del lliurament de la Quèstia a S.E. el Copríncep Episcopal.

Presideixen la Sessió els M.I. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, assistits pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

Per Canillo	El M.I. Sr. Josep Areny Fité, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudí Casal.
Per Encamp	Els M.I. Srs. Gabriel Dalleres Codina i Jordi Torres Alís, la M.I. Sra. Maria Reig Moles i el M.I. Sr. Jordi Mas Torres.
Per Ordino	Els M.I. Srs. Albert Pujal Trullà i Enric Dolsa Font, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i el M.I. Sr. Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els M.I. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els M.I. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.

Per Sant Julià de Lòria Els M.I. Srs. Joan Santamaria Tarré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.

Per Escaldes-Engordany La M.I. Sra. Nàdia Aleix Tugas i els MM.II. Srs. Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny.

Són absents els M.I. Srs. Enric Casadevall Medrano, de la Parròquia de Canillo, Daniel Armengol Mora, de la Parròquia de La Massana, i Miquel Aleix Areny, de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, que han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Josep Casal Casal, Joan Albert Montané Teixé i Josep Dalleres Codina, i de la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Després de l'oració es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són les quatre de la tarda.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia.

1. Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions dels comptes de l'Administració General i de les entitats parapúbliques corresponents a l'exercici de 1990, així com de les corresponents auditories.

El M.I. Sr. Síndic General:

"Començaríem, doncs, pel primer punt de l'ordre del dia i ho farem seguint l'ordre de l'informe de la Comissió d'Economia i Finances."

El Sr. Secretari General:

"L'informe diu:

Molt Il.lustre Senyor:

La Comissió Legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha examinat la liquidació de comptes de l'exercici pressupostari de 1990, en aquella part que afecta el seu àmbit d'actuació, a més dels documents d'auditoria corresponents, i ha tramitat els informes que la resta de Comissions legislatives han elaborat en compliment de la Llei General de les Finances Públiques. D'acord amb allò que disposa l'article 44, apartats 1 i 3, l'article 47, apartat 4, i l'article 54, apartat 2, de l'esmentada Llei, aquesta Comissió té l'honor d'adreçar a la V.M.I. Sria. l'informe següent:

1. Quant a la liquidació de comptes de l'Administració General, en aquella part que afecta l'àmbit d'actuació d'aquesta Comissió, i a la liquidació de comptes del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

En relació a la liquidació de comptes de 1990 dels Serveis depenents del M.I. Sr. Cap de Govern, de la Conselleria de Finances, i del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra la Comissió legislativa acorda no efectuar cap remarca al seu contingut.

Pel que fa al Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra es recomana que aquest elabori una liquidació de comptes pressupostaris seguint la mateixa presentació que la que realitza el M.I. Govern, a més dels estats financers que elabora.

2. Quant als informes que han presentat la resta de Comissions legislatives.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., ha examinat els documents que li han tramés les Comissions legislatives d'Educació i Cultura (Document adjunt Núm. 1), de Serveis Públics (Document adjunt Núm. 2), d'Agricultura (Document adjunt Núm. 3), de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient (Document adjunt Núm. 4), d'Indústria i Comerç (Document adjunt Núm. 5) i de Turisme i Esports (Document adjunt Núm. 6) i ha acordat trametre'ls a la consideració del Ple del M.I. Consell General.

3. Quant a l'informe d'auditoria respecte els comptes de l'Administració General i del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

La Comissió Legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., ha analitzat els documents titulats "M.I. Govern d'Andorra - Carta de Comentaris i Recomanacions - 31 de desembre de 1990" i "Centre Nacional d'Informàtica - Carta de Comentaris i Recomanacions - 31 de desembre de 1990" juntament amb els informes de les liquidacions i els estats financers corresponents, i considera oportú acceptar les orientacions comptables que s'hi esmenten i aconsellar-ne la seva adopció.

Això és tot el que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. té l'honor de portar al coneixement de la V.M.I. Sria., amb el prec que tingui a bé donar-hi el tràmit adient."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Passaríem, doncs, a l'informe de l'auditoria respecte als comptes de l'Administració General i del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra. Si algun M.I. Conseller té alguna observació a fer sobre els mateixos, començant per l'Administració General...

Doncs, si no hi ha cap observació, es donarien per aprovats els comptes de l'Administració General.

Sobre l'informe d'auditoria del Centre Nacional d'Informàtica, alguna observació? Doncs, es donarien per aprovats els comptes del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

Demanaria al Sr. Secretari que procedís a la lectura de l'informe de la Comissió d'Educació i Cultura."

El Sr. Secretari General:

"L'informe diu:

La Comissió legislativa d'Educació i Cultura, ha examinat la liquidació de comptes i els documents d'auditoria de l'exercici pressupostari de 1990, en aquella part que afecta al seu àmbit de competència i ha acordat de no realitzar cap observació al seu contingut.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V.M.I. Sria. als efectes escaients."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Si no hi ha cap observació de cap Il.lustre Conseller, donaríem per aprovats els comptes de la Comissió d'Educació i Cultura.

Donem per aprovats els comptes i passem a la lectura de l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics."

El Sr. Secretari General:

“L’informe diu:

La Comissió legislativa de Serveis Públics, ha examinat la liquidació de comptes i els documents d’auditoria de l’exercici pressupostari de 1990, corresponents al Servei de Telecomunicacions d’Andorra i a l’Administració General, en l’àmbit que li correspon.

L’esmentada Comissió ha acordat per unanimitat, de no realitzar cap observació al contingut dels mateixos.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V.M.I. Sria. als efectes escaients.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Cap observació sobre els comptes de l’Administració General que afecten a la Conselleria de Serveis Públics? Es donarien, doncs, per aprovats.

Pel que fa referència als comptes del Servei de Telecomunicacions d’Andorra, alguna observació? Es donarien, doncs, també per aprovats.

Passarem a l’informe de la Comissió d’Agricultura.”

El Sr. Secretari General:

“L’informe diu:

La Comissió legislativa d’Agricultura, ha examinat la liquidació de comptes i els documents d’auditoria de l’exercici pressupostari de 1990, en aquella part que afecta al seu àmbit d’actuació i ha acordat de no realitzar cap observació ni remarca al seu contingut.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V.M.I. Sria. als efectes escaients.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació d’algun M.I. Conseller sobre l’informe que ha realitzat la Comissió legislativa d’Agricultura o els comptes de l’Administració General que afecten a la Conselleria d’Agricultura? Si no n’hi ha cap, els donariem per aprovats.

Passarem a la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient. El Sr. Secretari té la paraula.”

El Sr. Secretari General:

“L’informe diu:

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat la liquidació de comptes de l’exercici pressupostari de 1990, en aquella part que afecta el seu àmbit d’actuació, a més dels documents d’auditoria corresponents, i ha decidit informar el següent:

A. Quant a la liquidació de comptes de l’Administració General, en aquella part que afecta àmbit d’actuació d’aquesta Comissió.

La Comissió ha examinat la liquidació de comptes de 1990 de la Conselleria de Benestar Social, Sanitat i Treball i ha acordat no efectuar cap remarca al seu contingut.

S'ha observat, però, que alguns Serveis tenen fortes desviacions pressupostàries. És per això que es recomana que en l'elaboració dels futurs projectes de Pressupost es calculin les necessitats concretes dels Serveis, de manera que s'ajustin més a la realitat.

Quant a l'informe d'auditoria, la Comissió, ha considerat oportú acceptar les recomanacions comptables que s'hi esmenten, i aconsellar-ne la seva adopció.

B. Quant als comptes de les Entitats Parapúbliques:

1. Residència Solà d'Enclar.

En relació a la liquidació de comptes presentada per la Residència Solà d'Enclar, la Comissió ha convingut no realitzar cap remarca ni observació al seu contingut.

Del que es desprèn de l'informe d'auditoria, es recomana que s'estudiïn els ròssecs que excedeixen d'una certa antiguitat, per delimitar les possibilitats reals de cobrament i, conseqüentment, dotar les oportunes provisions.

2. Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (S.A.A.S.).

La Comissió, prèvia anàlisi de la liquidació de comptes presentada pel SAAS i l'informe d'auditoria corresponent, recomana que es dugui a terme una millor gestió financera i una millor gestió general, per tal de reduir, en la mesura del possible, les despeses corresponents i arribar a un depurat control pressupostari.

Així mateix recomana també que es prenguin les mesures necessàries encaminades a l'obtenció d'un més gran ajustament en les xifres comptables.

3. Caixa Andorrana de Seguretat Social (C.A.S.S.).

El M.I. Consell General en la seva sessió de data 5 de març de 1991, en l'anàlisi de les liquidacions dels comptes de l'Administració General i de les Entitats Parapúbliques corresponents a l'exercici de 1989, així com de les corresponents auditories, va acordar suspendre l'aprovació dels comptes de la C.A.S.S. fins que la Comissió legislativa de Sanitat i Benestar Social aportés a la consideració del Ple del Consell General, l'informe que resultés de l'actuació de la Comissió d'Enquesta, que tenia la finalitat d'obtenir la informació suficient real i transparent, que li mancava a la Comissió legislativa sobre la gestió de les inversions financeres de la C.A.S.S.

L'actual Comissió legislativa disposa de la informació obtinguda per la Comissió d'Enquesta, a més dels comptes auditats d'aquesta Entitat Parapública per als anys 1990 i 1991.

Vist que es disposa, doncs, de la informació necessària per analitzar aquest tema en profunditat i donada la complexitat del mateix, la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, ha acordat proposar al M.I. Consell General que s'examinin globalment els comptes de la C.A.S.S. per als anys 1989, 1990 i 1991 quan aquesta Comissió procedeix a analitzar les liquidacions i informes d'auditoria per a l'exercici de 1991.

Això és tot el que la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient té l'honor d'informar a la V.M.I. Sria., amb el prec que tingui a bé posar-ho en coneixement del M.I. Sr. President de la Comissió d'Economia, Finances i C.E.E.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Analitzaríem, doncs, punt per punt.

Pel que fa el primer punt sobre la liquidació de comptes de l'Administració General, en aquella part que afecta l'àmbit d'actuació d'aquesta Comissió, hi ha alguna observació per part d'algun Conseller? Es donarien, doncs, per aprovats els comptes.

Quant a la Residència Solà d'Enclar, hi ha alguna observació? Si no n'hi ha cap es donarien per aprovats els comptes.

Passaríem al segon punt, que fa referència a les entitats parapúbliques depenents de la Comissió de Benestar Social i Medi Ambient. Quant al Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, hi ha alguna observació?”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Sr. Síndic, m'agradaria saber quin és exactament el dèficit de l'exercici, ja que he vist dos números: 135 milions en l'estat de comptes, i els auditors parlen de 150 milions. M'agradaria que es precisés quin és el dèficit real.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, demanaríem a la responsable del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, que s'incorporés per donar les explicacions escaients als M.I. Srs. Consellers.

Donem la benvinguda a la Sra. Cristina Rodríguez, que és la Directora del S.A.A.S.

Si el Sr. Jordi Mas pogués repetir la seva pregunta, passaríem la paraula a la Sra. Cristina Rodríguez.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Sí, m'agradaria conèixer quin és el dèficit real de l'exercici al 31 de desembre del 1990, perquè l'estat d'ingressos i despeses ens parla de 135 milions i els auditors ens diuen que el dèficit real és de 157 milions.”

La Sra. Cristina Rodríguez:

“Aquesta diferència ve generada per part del Centre Hospitalari Andorrà, que va tenir l'any 1990 un dèficit de 157 milions, i la diferència ve provocada per una diferència d'imputació d'unes despeses corresponents a un increment salarial del personal d'infermeria.

Nosaltres vam constatar en els comptes 135 milions a nivell del S.A.A.S., perquè la part deficitària és el Centre Hospitalari, i l'informe de l'auditoria proposa que sigui, efectivament, l'altre import, perquè hi ha una diferència en la manera d'imputar aquests milions corresponents a l'increment del personal d'infermeria.

Cal precisar que, durant l'any 1990, va ser al mes d'abril que es va constatar una crisi molt important a nivell del personal d'infermeria: en una plantilla teòrica de 74 infermeres en vam tenir 45, es van disminuir els llits d'hospitalització, i es va proposar un increment que no estava pressupostat per al 1990, un increment salarial per a tot el personal d'infermeria. I s'ha escollit una manera d'imputar aquest import, amb la qual els auditors no hi estan d'acord.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Gràcies. Voldria explicar a què són deguts aquests 135 milions de dèficit?”

La Sra. Cristina Rodríguez:

“Preciso que quan es parla de 135 milions de dèficit, la part explicativa és la part del Centre Hospitalari, 157 milions de dèficit. Preciso que aquesta part de dèficit es pot explicar per dues parts: una disminució d'ingressos molt important degut a una disminució de la capacitat hospitalària, i de la capacitat d'ingressos durant 1990.

S'havien previst, penso, unes 39.000 estades per al 1990, i se n'han produït, com a màxim, unes 34.000. Això, ha suposat una disminució d'ingressos d'un 8% i, al mateix temps, s'observa un increment de les despeses per al 1990, que van lligades a diferents conceptes, també a nivell de personal, i que repercuteixen a l'any 1990 part de les mesures que es van decidir al 89 per al Pressupost del 90, per preparar l'obertura d'un nou centre per començar a donar una nova capacitat al Centre Hospitalari, creant nous serveis i noves activitats que comencen a tenir els seus efectes als anys 90 i 91.

Doncs, es divideix aquest dèficit en dues parts: disminució notable dels ingressos -recordo que vam obrir els 20 llits d'hospitalització suplementaris únicament a final d'any-, vam tenir una disminució de la capacitat d'ingressos important durant més de sis mesos de l'any i, una part important per la part de despeses.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, l'activitat de l'any 90 va ser similar a la de l'any 89 i, pel que es desprèn de l'auditoria, caldria fer unes millores de gestió general; millores que crec que Vostè, durant l'any 90, no tenia un comptable, no? Un director-comptable? O és al 91 que no té director-comptable? Bé, pel que se'n desprèn de les auditories, no solament és aquesta disminució de l'activitat, sinó que hi ha d'altres conceptes que provoquen dèficit. Això, Vostès, no ho van detectar a temps, o com va ser?”

La Sra. Cristina Rodríguez:

“Cal precisar que la major part de les recomanacions, totes les recomanacions de les auditories que són auditories comptables, s'han implantat durant els anys 91 i 92.

Quan es parla del dèficit del Centre Hospitalari, d'una part sí que és evident que necessitem millorar el control de gestió i no únicament el control pressupostari -control pressupostari finalment vol dir fer bones previsions, comparar previsions amb realitzacions. El que necessitem és un bon control de gestió, amb responsabilitats, centres d'activitats i centres de cost, però el que és molt important, parlant del dèficit del Centre Hospitalari, és parlar també del nivell de sanitat, nivell hospitalari de sanitat, que estem disposats a assumir i a tenir en aquest país i també a plantejar el problema del sistema de finançament del Centre Hospitalari.

Aquest tema és un tema que està, ara, a l'ordre del dia, perquè quan es parla de sistema de finançament és l'hora de contemplar problemes de tarificació i no fer barreges brutals de preu, cost, estades.

És molt important i això s'ha plantejat, de no parlar únicament de dèficit sinó de parlar de problema de sistema de finançament.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Vostè va denunciar alguna altra vegada aquest sistema de finançament: quan va aparèixer a la Comissió legislativa ens va dir que moltes vegades havia aconsellat de definir el nivell sanitari que volia el país i el sistema de finançament d'aquest nivell sanitari.

L'article 76 de la Llei de Sanitat diu que s'ha de crear un fons per anivellar, per finançar aquest sistema. No entenem com això no s'ha posat en marxa mai: hi ha coses que assumeix el S.A.A.S. i que potser hauria d'assumir-les també la Seguretat Social. Ens pot explicar això, si us plau?”

La Sra. Cristina Rodríguez:

“El que és interessant de la Llei General del 89 -i parlem d'aquest fons de finançament- és que permet, abans de crear el fons, de saber qui ha de finançar. I quan es diu despesa sanitària -justament ja que parlem de despesa sanitària- saber de què es compona aquesta despesa sanitària. Hi ha tot un aspecte curatiu, de rehabilitació, i és molt important l'aspecte de prevenció.

Andorra es va plantejar, suposo, aquests problemes de finançament al 1987, quan es va escollir el sistema de finançament de Pressupost Global Prospectiu. És un sistema que s'ha copiat una mica del sistema francès, malauradament només se n'ha copiat la primera part, que és el sistema de dotació global, i no ens hem preocupat d'integrar tot l'aspecte de sistemes d'informació i de control de gestió i, sobretot, de definir responsables; responsables d'un centre de cost, doncs penso que és el que serà interessant, implantant, posant en marxa tot el que diu la Llei General de Sanitat de 1989, saber qui ha de finançar i donar un marge d'autofinançament a les Institucions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més pregunta? De totes formes, vull esmentar l'últim paràgraf de l'informe de la Comissió de Benestar Social que diu que recomana també que es prenguin les mesures necessàries encaminades a l'obtenció d'un més gran ajustament a les xifres comptables. Suposo que això afecta al S.A.A.S. en general i al Centre Hospitalari en particular.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Aprofitant que tenim a la Directora del Servei Andorra d'Atenció Sanitària aquí, voldria fer unes recomanacions o recollir una mica una inquietud que hi ha al carrer, sobretot en el tracte, no diria al client, però sí a l'afectat dins de la clínica.

Sembla que hi ha la impressió que hi ha més atenció de cara al personal que treballa als Centres que no de cara a la gent que necessita d'aquestes atencions.

Només volia remarcar això, que ja ho havia fet alguna altra vegada, però penso que val la pena incidir en aquest punt.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si la Sra. Cristina Rodríguez vol aportar quelcom a aquesta consideració de caire general...”

La Sra. Cristina Rodríguez:

“Sí. Quan es parla de sanitat també es parla, sobretot, de qualitat i una part important d'aquesta qualitat, independentment de tots els instruments que tinguem de control de gestió,

és l'atenció a l'usuari, i estem particularment vigilants per donar una bona atenció, la millor atenció que puguem a aquest usuari. Espero que no es faci cap diferència amb el tipus d'usuari.

Aquesta és, almenys, la política i la voluntat que hem tingut els directors d'aquesta Institució des de fa anys i continuarem així, sense cap diferència en la manera d'atendre a tot usuari del Centre Hospitalari i del S.A.A.S.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més pregunta, donaríem per aprovats els comptes del S.A.A.S. Gràcies, Sra. Cristina Rodríguez.

Quedaria l'última parapública, que és la C.A.S.S. que, en l'informe que ens ha lliurat la Comissió de Benestar Social, queda clar que serà objecte d'un posterior anàlisi, conjuntament amb els comptes de l'any 91, que es preveu que es podran celebrar abans de fi d'any o al començament de l'any vinent.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Voldria saber quins són els motius que han donat a la Comissió per poder-ho aplaçar; si és que encara els falta més documentació o quins són aquests motius, si us plau.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demana, sigui a la Presidenta de Benestar Social, sigui al President d'Economia i Finances, que han tractat conjuntament aquest tema, que poguessin aportar precisions a la demanda que fa el Sr. Josep Garrallà.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies. Bé, les dues Comissions, conjuntament, vam analitzar un informe de gestió, especialment pel que fa la qüestió de la gestió dels fons de vellesa, i vam considerar que, abans d'anar més enllà, necessitem tenir una entrevista que ja està convocada per al dia 14 de desembre a les 4 de la tarda, en la qual les dues Comissions posarem una sèrie de preguntes al responsable de la gestió dels fons de vellesa de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que, en aquest cas, és el seu Director.

Aquesta és l'explicació. Això, vol dir que com que no es poden portar aquí, a aprovació del Consell, parts de gestions anyals, preciso -no sé si anava per aquí la pregunta del Sr. Garrallà- pel que jo sé, la Comissió de Sanitat i, en tot cas, la Comissió d'Economia no tenim observacions a fer sobre el conjunt de la gestió que no afecta a la gestió de fons de vellesa.

És a dir, que de l'altra part de la gestió no hi hauria res a dir però, com que hi ha aquesta qüestió que està per dilucidar, ens ha semblat més oportú -i és una gestió que porta a sobre bastants anys- de fer-ho separatament tal com ha proposat la Comissió de Sanitat.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Voldria demanar al Sr. Jaume Bartumeu, en tant que President de la Comissió legislativa de Finances, si l'article que va sortir en un diari del Principat, té algun tipus de fonamentació o no.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Aquest article del qual Vostè parla, si és aquell que penso, no l’he acabat de llegir. Per tant, no li puc contestar del tot la pregunta. jo vaig deduir, llegint-lo en diagonal, que el periodista en qüestió havia tingut accés a alguns dels documents, entre els quals hi ha els informes de l’auditoria. Això és tot.

Estic disposat, Sr. Dolsa, a fer el debat sobre aquesta qüestió el dia que toqui i com ja vaig dir a la reunió conjunta de la Comissió d’Economia i de Sanitat, personalment tindrè bastantes coses a dir però, si em permet, valdria la pena que ho féssim amb els informes d’auditoria, amb l’informe de gestió dels fons de vellesa que va encomanar la Comissió de Sanitat i també perquè les nostres dues Comissions van dir que abans de prendre una decisió i d’acabar-se de fer una opinió, s’havia descoltat a les dues parts. Tenim un informe, però també hem descoltat al responsable de la gestió que potser ens aportarà unes explicacions. Després, podrem fer el debat en el qual cap de les dues Comissions tindrem el més mínim inconvenient en aclarir tot el que calgui, en la mesura en què nosaltres ho haguem pogut acabar de copsar.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Entenc al Sr. Garrallà quan demana el perquè. No hi ha el Sr. Daniel Armengol aquí, que és el qui estava present a la reunió de les Comissions i, potser, segurament, no li ha pogut dir. Però el que acaba de dir el Sr. Bartumeu és cert perquè el dia 14 també es demanarà al Director de la C.A.S.S. tota la desinversió -si és que hi ha hagut desinversió- del fons de pensió efectuada l’any 92 i, en aquest sentit, es tindrà, el dia en què es tracti la C.A.S.S. en el seu conjunt -89, 90, 91 i, desinversió o no, del 92-, la informació perquè aquest Consell pugui donar fe de la situació exacta de la inversió de la C.A.S.S., a part la votació en què es puguin aprovar o no els comptes de gestió del fons d’inversió. Només era per precisar això, perquè n’hem de fer un de Consell d’examen dels comptes de la parapública i l’haurem de fer en la seva globalitat.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només és per dir-li al Sr. Canut que estigui tranquil, que el Sr. Armengol ja ens ho havia dit, però a mi m’hagués agradat que avui precisament haguessin pogut passar tots els comptes. Aprovats o no aprovats, però ja és hora que ens puguem pronunciar sobre els comptes de la C.A.S.S., perquè els del 89 encara estan per fer-ho i em sembla que ja és el moment de poder-nos pronunciar en aquesta sala si s’han d’acceptar o no s’han d’acceptar. No ho faig per res més.

El que vull, i demanaria que fos amb bastant urgència, és que tornessin a passar aquí i, aleshores, dir si aquests comptes estan bé o no estan bé. Res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, com ja apunta l’informe de la Comissió de Benestar Social, és un tema que està ultimant-se i amb les explicacions que ens han presentat els Presidents de les Comissions respectives crec que queda clar que molt properament es podran analitzar la totalitat dels comptes i, en tot cas, el desig d’aquesta Cambra és renovar als Presidents de les Comissions i a les Comissions afectades que treballin amb el màxim de celeritat i ens puguin presentar l’informe més complet possible, perquè és un tema que ha aixecat, com és lògic, una certa preocupació a nivell de país i a nivell dels assegurats socials.

Doncs, si es compleix el calendari previst, creiem que abans de fi d'any o, a més tardar, a principis de l'any vinent es podrà complir amb el requisit de passar a l'aprovació del M.I. Consell General, els comptes de la C.A.S.S. del 89, 90 i 91."

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Només per precisar a tota la gent que té aquestes inquietuds, crec que la manera correcta de veure els comptes de la C.A.S.S. és de forma global, tenint una visió objectiva i això era una mica difícil fer-ho a trossos i per anys.

Com ha dit el Sr. President, la gestió global sí que es pot veure de manera global, però per a les inversions del fons de pensions és millor fer una anàlisi comparativa."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Passo la paraula al Sr. Ramon Canut i donariem per tancat el debat, posposant-lo, com ha quedat clar.

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Sí, perquè l'ànim, Sr. Síndic, de les Comissions de Finances i de Sanitat va ser, precisament, el que acaba de dir la Sra. Maria Reig, és a dir, examinar els comptes de la C.A.S.S. en la seva globalitat i, en tot cas, aportar les solucions legislatives necessàries perquè aquestes situacions quedin, d'una forma definitiva, reflectides en una aprovació d'aquest Parlament."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord. Queda, doncs, posposat anàlisi dels comptes de la C.A.S.S., pel que fa referència a l'any 90, a l'aprovació, previ informe global sobre els anys 89,90 i 91, dels comptes d'aquesta entitat parapública.

Demanaria al Sr. Secretari que llegís l'informe de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç".

El Sr. Secretari General:

"L'informe diu:

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat les liquidacions de comptes i els documents d'auditoria corresponents a l'exercici pressupostari de 1990, en aquella part que afecta al seu àmbit d'actuació, i ha acordat informar el següent:

A. Als comptes de l'Administració General.

La Comissió ha examinat els comptes dels Departaments de Comerç i d'Indústria i ha acordat no efectuar cap remarca ni observació al seu contingut.

B. Als comptes de l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra (F.E.D.A.).

En relació a la liquidació de comptes presentada per l'Ens Forces Elèctriques d'Andorra la Comissió ha acordat, no efectuar cap observació al seu contingut.

No obstant, la Comissió recomana al Govern que, de cara a la propera liquidació de comptes, aquests estiguin presentats sota uns criteris unànims per a totes les entitats parapúbliques, a fi de facilitar el seu control financer.

Així mateix, la Comissió vol posar de manifest que, a pesar del temps transcorregut des de la creació d'aquesta entitat, les operacions de traspàs i adscripció dels béns no han

estat realitzades, i en conseqüència, no ha existit el traspàs de propietat dels actius adquirits pel Govern a Forces Elèctriques d'Andorra.

La Comissió considera necessari de portar a terme la formalització documental i jurídica del traspàs dels actius d'aquesta entitat, per tal de deixar aclarit qui és el titular jurídic d'aquests béns de forma definitiva i a tal fi, s'insta al Govern a que vulgui realitzar les gestions escaients.

Això és tot el que tenim l'honor d'informar a la V.M.I. Sria. amb el prec que tingui a bé de posar-ho en coneixement del M.I. Sr. President de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Solament voldria recordar que està tot a punt per fer la transferència, però manca un acord del Consell per transferir béns de domini públic a domini privat, els béns que figuren en l'escriptura pública de compra-venda. L'esborrany del document està fet, manca un acord del Consell.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Aquest acord l'ha de presentar el Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“És la iniciativa legislativa tant del Govern com del Consell. Mancaria un acord del Consell, l'acord d'inscriure a F.E.D.A. amb la qualificació jurídica de béns patrimonials els béns i drets que apareixen en l'escriptura pública a d'alt esmentada i en els seus annexos amb la inscripció de béns que integren el domini natural. És a dir, que la iniciativa legislativa la pot tenir tant el Govern com el Consell General.

Si s'encarrega al Govern, presentarem aquest acord en el pròxim Consell.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans de passar la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, crec que seria tasca de Govern de presentar-lo.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies. Avui dissortadament no hi és el Ministre de tutela de F.E.D.A. però crec que això s'hauria de solucionar en una entrevista entre el President de la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç i el Conseller responsable d'aquesta àrea perquè, tal com ha dit el Sr. Cap de Govern, és qüestió que es faci aquesta proposta d'acord. Em permeto suggerir que potser que es posin d'acord el President de la Comissió amb el Conseller i que exerceixi la iniciativa el qui vulgui i després es pot documentar molt fàcilment.

D'alguna manera es tractarà d'enregistrar el que ja està fent, el que els auditors fa dos anys ens estan dient. F.E.D.A. ja està pagant, revertint, anyalment les amortitzacions dels diners que va avançar el Patrimoni Nacional a través del Govern per acord del Consell i es pot solucionar ràpidament.

Si us sembla que aquesta seria una bona solució, si la Comissió d'Indústria ho creu així, em sembla que es podria fer pel proper Consell.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Per part de la Comissió no hi ha cap inconvenient a la proposta que acaba de fer el company Jaume Bartumeu. No érem sabedors que estava, pràcticament, tot a punt; a partir d'aquí, no hi haurà cap problema: el més aviat possible ho posarem a disposició del Consell.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“En un altre ordre de coses, vist que ja hem llegit els informes de les Comissions corresponents a totes les parapúbliques i vist que l'any 93 serà l'any de la Constitució -així ho esperem tots- i vist el tractament que es farà de la parapública de la C.A.S.S., en el sentit de tenir una situació consolidada de les seves inversions en el moment en què aquest Consell ho tracti, proposaria avui a aquest Consell de facultar a la Comissió de Finances perquè a les auditories dels comptes de l'any 92, també pogués encomanar auditories de gestió i auditories tècniques a les parapúbliques corresponents, de manera que a l'inici de la nova legalitat vigent que serà la Constitució, tinguem unes situacions consolidades i uns bons punts de base de sortida de totes aquestes parapúbliques.

Això és el que proposaria avui al Consell, que prenguéssin l'acord de facultar la Comissió de Finances, a encarregar les auditories de l'exercici 92, d'encomanar o de poder encomanar també auditories a part de les financeres, de poder encomanar auditories de gestió i tècniques a les parapúbliques corresponents.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Abans d'analitzar la proposta del Sr. Ramon Canut i de pronunciar-s'hi, donaríem per acceptada la proposta del Sr. Jaume Bartumeu de fer una proposta conjunta, el Ministre de Comerç i Indústria i el President de la Comissió de Comerç i Indústria, sobre el traspàs de béns de l'Administració Central a F.E.D.A.? S'acceptaria aquesta proposta? Per part del Govern tampoc hi hauria cap impediment? D'acord, doncs, donem per acceptada aquesta proposta i que permeti desbloquejar aquest punt.

Sobre la proposta que fa el Sr. Ramon Canut, hi ha alguna observació d'algun Conseller?.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Recolzo la proposta del Sr. Canut, a més de les auditories de gestió també crec que s'haurien de fer auditories tècniques; i, amb això, voldria fer una pregunta al Director de F.E.D.A. No sé si està aquí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, demanaria al Sr. Director de F.E.D.A., al Sr. Ramon Cereza, si volgués presentar-se un moment per atendre les preguntes de la Sra. Maria Reig.

És un conegut de la casa ja el Sr. Cereza; demanaria a la Sra. Maria Reig si pogués reformular la seva pregunta de tal manera que el Sr. Cereza li pogués respondre.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, la meua inquietud -que alguna vegada també se n'ha parlat a la Comissió de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient- és que aquestes auditories tècniques que proposa el Sr. Canut, que crec serien interessants que es duguessin a terme, a nosaltres ens inquieta bastant una cosa a la qual Vostè ens podria contestar: si a les inversions que F.E.D.A. porta a terme es

tenen en compte les recomanacions de la Comunitat Europea quant a impactes medi ambientals, sobre radiacions de les línies d'alta tensió al costat de les poblacions, sobre la necessitat d'enterrar les línies i no passar-les de forma aèria, que sí que és més barat, però porten efectes negatius a la salut de la població.

I una altra pregunta és si ens pot contestar per a quan serà el pla de retirada de les línies elèctriques dins dels cascós urbans, que comporten perills per a la comunitat.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Bé, en primer lloc, se'n parla bastant últimament a la premsa i en alguns mitjans de comunicació sobre el perill de les radiacions electromagnètiques sobre el cos humà. No sóc especialista en la matèria i, per tant, no conec bé el problema. L'única cosa que sembla bastant certa és que aquests riscos són, o poden ser, relativament sensibles a les persones quan es parla de voltatges, perquè el risc és proporcional al voltatge; no té res a veure amb la intensitat ni amb la potència. Aleshores, són tensions de 400.000 volts i 200.000 volts les quines originarien aquesta mena de problemes i nosaltres, aquí, estem a 110.000; o sigui que, d'entrada, aquest aspecte de risc més o menys demostrable no s'hauria de donar a Andorra perquè les tensions són molt més baixes.

Quant a si es té en compte l'impacte medi-ambiental a l'hora de fer les nostres inversions, crec que sí, dins de les nostres possibilitats. Està clar que soterrar línies és molt més car que fer-les aèries, però es pot veure com F.E.D.A., des de fa quatre anys, el que està fent, pràcticament és tot soterrat menys allà on el cost està fora de l'opció de fer-ho o no fer-ho, perquè hi ha moments en què l'economia no ho permet.

La línia d'Adrall, que vam enterrar des de Terra Vella fins a la Central es va poder enterrar perquè hi havia una galeria; si s'hagués volgut enterrar fins a la frontera, el cost hagués estat l'equivalent de tres pressupostos d'exercici de F.E.D.A. O sigui, que és un tema que estava fora de les nostres possibilitats, però el que sí que estem fent contínuament, és soterrar línies aèries ja existents, les anem enterrant poc a poc, tant en el casc urbà d'Andorra, com s'ha fet també molt a Escaldes i ara, concretament, s'està fent amb línies de mitjana tensió des de la Central fins a la zona del riu Madriu, unes quantes d'aquelles línies aèries s'estan soterrant, o sigui que és un pla que a mig termini, en qüestió de set o vuit anys pràcticament tot el que sigui distribució fora de la zona rural serà soterrat. En zona urbana, ben poca cosa aèria restarà.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Aprofitant que tenim al Sr. Cereza aquí, li voldria demanar quina és la situació actual de la línia que puja, o que en un futur ha de pujar fins a l'Aldosa.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Bé, aquesta és una línia que és aèria i es nova. Aquesta línia es un exemple clar que, en aquest cas, l'opció de soterrar la línia és totalment inviable atès el perfil del recorregut a seguir.

Quant a la situació de les obres, en aquest moment estan tots els fonaments fets i, suposo, aquesta setmana s'iniciarà el muntatge de les torres que ja estan estocades a Andorra. Aleshores, calculo que entre febrer i març puguin estar acabats els treballs, sempre i quan l'hivern no sigui extremadament difícil.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Tornant al tema mediambiental, Vostè acaba de dir que no té molts coneixements sobre aquests temes però, pel que he llegit als diaris, creu que només afecta a passos de línia de 200.000 volts. Vostè no creu que una entitat com F.E.D.A. tindria l’obligació de tenir més clar un posicionament davant d’aquest fet, fer l’estudi necessari i viure tranquils? Perquè Vostè diu que són 200.000 volts i jo, com a ecologista, crec que qualsevol línia d’alta tensió que passi a una distància menor de 50 metres dels cascos urbans -de les quals a Andorra n’hi ha quantitat- produeix efectes nocius per a la salut de les persones, fins i tot es parla de triplicar i quadruplicar els casos de leucèmia en nens petits.

Bé, penso que potser seria una petició -almenys, per part meva; si s’hi volen adherir els companys, que segueixin- que F.E.D.A. fes -o si Vostès no tenen temps, ens ho fessin arribar a la Comissió i nosaltres sí que el farem fer- l’estudi pertinent perquè l’Organització Mundial de la Salut li doni la informació necessària sobre aquest tema i que les inversions a Andorra no es facin sense saber el que es fa, sinó al contrari, donant exemple de que es fa ben fet.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Bé, efectivament no sóc expert en el tema, però també s’ha de dir que no és una qüestió com per almar-se perquè de línies elèctriques n’hi han hagut sempre i hi són a Espanya, a França i potser en nuclis habitats i, bé, no s’estan traient enlloc a un ritme tan accelerat com el que s’està fent a Andorra. Perquè, concretament, la línia que passava més a prop de la població, que és la línia d’Adrall, en aquest moment ja no està en servei, és a dir, que no representa cap risc perquè no hi ha cap tensió i si no l’hem desmuntat encara és per raons de seguretat, fins que no s’hagin acabat uns treballs importants que s’estaran fent a l’Hospitalet durant l’any vinent.

Crec que la consciència sobre aquest tema ha existit i la prova és que el punt crític -si és que hi ha un cert risc més crític- ja s’ha suprimit, que és la línia en el seu recorregut per Andorra i Escaldes.

Quant a la línia pel centre urbà de Sant Julià també s’ha suprimit, perquè està fora de servei, i s’ha substituït per una línia aèria equivalent que passa més amunt de la muntanya.

És a dir que, de fet, mesures se n’han pres i, bé, es pot demanar aquesta informació, però penso que en qualsevol cas les mesures s’han pres i es seguiran prenent a mesura que sigui viable el realitzar aquests treballs de soterrament o d’allunyament de la línia dels centres urbans. Independentment d’aquest risc, també és cert que és antiestètic i, a més, és cert que és perillós perquè la quantitat d’obres que es realitzen -moltes d’elles a una proximitat excessiva d’aquestes línies- ens han originat avaries i no han originat accidents més greus potser per sort.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Voldria demanar al Sr. Cereza, com a expert que és, que em fes una valoració de les renovacions que s’estan fent actualment, bé, molt de tant en tant, a les xarxes de distribució de La Massana i d’Ordino. A veure si són les adequades i si creu ell que estem preparats perquè, últimament, hi ha molts problemes.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Bé, pel que respecta a La Massana i a Ordino no puc parlar quant a la distribució perquè no està dins de la jurisdicció de F.E.D.A. L'única cosa que puc dir és que la construcció d'aquesta línia fins a l'Aldosa s'ha fet precisament per afavorir el subministrament d'energia en aquestes dues Parròquies però, a partir de l'Aldosa, la distribució ja no és un tema que afecti a F.E.D.A.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demanaria que ens centréssim potser en el que és objecte de debat avui, que és l'aprovació dels comptes. Felicito al Sr. Cereza perquè ha tingut l'amabilitat de respondre a moltes preguntes fora d'aquest àmbit, però mirem de cenyir-nos al tema de l'ordre del dia.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Estic totalment d'acord amb Vostè, Sr. Síndic, però com comprendrà, el Sr. Cereza hi ve molt poc aquí, al Consell, no tenim aquesta sort i, aleshores, aprofitarem perquè crec que el tema, tant de la Parròquia d'Ordino com de La Massana és un tema prou important com per poder-ho comentar.

Llavors, el que em demano avui és que si una vegada Vostès hagin acabat aquesta línia que pujarà fins a l'Aldosa i que, lògicament, el subministrament per part de F.E.D.A. quedarà totalment solucionat, la pregunta que poso és si realment tenint la xarxa que tenim a les dues Parròquies els problemes que tenim suposo que continuaran existint igual.”

El Sr. Ramon Cereza:

“De fet, la distribució no es modifica. L'única cosa que es canvia és una línia que actualment està al 80-85% de la seva capacitat nominal per una línia de doble circuit i, cadascun d'aquests circuits, té bastant més capacitat que la línia existent actualment.

Això, vol dir que les pèrdues de càrrega que poden produir-se des de la nostra Central fins a l'Aldosa es veuran reduïdes notablement i que existirà capacitat per transportar molta més energia de la que es consumeix actualment, però a partir de l'Aldosa fins als diferents punts de consum seguiran existint les actuals línies i s'aniran modernitzant a mesura que Nord Andorrà actuï dins de la seva zona.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, per finalitzar voldria demanar al Govern -que saben que cada vegada que es parla d'aquest tema ho aprofito- com estan les gestions de negociació amb Nord Andorrà, per a la seva futura compra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, si algun Sr. Conseller de Govern pogués... o el mateix Sr. Director, si sap d'alguna gestió.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Efectivament, hi ha aquesta petició formulada, que va arribar al Consell d'Administració de F.E.D.A. recentment, i es va analitzar la manera global d'estudiar la distribució d'Andorra en general, la reglamentació reguladora de la distribució, que és un tema que està en curs des d'uns quants mesos i l'única cosa que es va decidir és el fet d'analitzar aquestes

transaccions o aquests suggeriments sota una òptica global i una vegada analitzat el problema del servei i de la distribució elèctrica com a un tot.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Precisament, és del que em queixo. El Sr. Ramon Cereza acaba de dir que aquesta proposta l'acaba de rebre recentment quan, si no recordo malament, hi ha una carta del Comú d'Ordino de mitjans de l'any 90 dient que s'intentés negociar ja, en aquell moment, la compra de Nord Andorrà. I el que no pot ser és que des de mitjans de l'any 90 fins a finals de l'any 92, encara no s'hagi fet.”

El Sr. Ramon Cereza:

“Voldria precisar que, efectivament, aquesta petició va arribar anteriorment i es va endegar tot l'estudi de la reglamentació que, en aquest moment, ja està bastant més avançat. Recentment, s'ha rebut aquesta segona proposició i el que s'ha fet és accelerar el que ja estava avançat, amb l'ànim d'abordar el tema el més aviat possible.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans de permetre al Sr. Cereza que es retiri, hi ha alguna pregunta concreta sobre l'estat de comptes de F.E.D.A. per formular? Doncs, diria al Sr. Cereza, donant-li les gràcies, que es pot retirar.

Quedaria pendent d'aprovació un tema, la demanda que ha formulat el Conseller Ramon Canut sobre l'auditoria tècnica, que s'encomanaria que la formulés la Comissió d'Economia i Finances sobre el conjunt -així m'ha semblat entendre-ho- de parapúbliques.

Demana al Sr. Ramon Canut, abans que es pronunciés el Consell, si pot precisar l'abast de l'auditoria tècnica i en quines parapúbliques ho demanaria, perquè en el cas de la C.A.S.S. ja està fet, si és que ho vol en el conjunt de les parapúbliques o limitar-ho a algunes. Demana si pot precisar l'encàrrec que formularia el Consell a la Comissió d'Economia i Finances, si és que s'acceptés.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, en aquest sentit, ho heu recollit concretament Sr. Síndic, en el sentit que per a la C.A.S.S. semblaria que és un conjunt d'auditories que està fet; si en faltés alguna sobre la desinversió o no de l'any 92 potser també convindria fer-la.

Pel que fa referència a les parapúbliques importants -penso en S.T.A., penso en F.E.D.A. se'n pot fer d'alguna altra. El que demano és que el Consell aprovi el fet de facultar la Comissió d'Economia i Finances per, de cara a l'any 93, poder encomanar per a les auditories del 92, les de gestió i tècnica de les parapúbliques que Finances cregui convenient de fer, perquè puguem tenir una situació clara d'inventari del passatge de la realitat legal vigent avui amb la que tindrem l'any 93. Només era en aquest sentit que ho proposava i en cap més.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“A mi em sembla, Sr. Síndic, que potser seria més prudent que la Comissió d'Economia i Finances faci una proposta concreta i ben consensuada dins de la pròpia Comissió i, en el proper Consell -encara que tampoc hi ha una urgència que vingui de 15 dies- en debatem. En principi, si tothom ho veu bé, es pot aprovar, però em sembla que com a idea es pot admetre que sigui bona, però és més lògic que emani de la Comissió, com una proposta de Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, crec que es podria formular sota la forma de recomanació a la Comissió d’Economia i Finances, en el sentit que obra dins de les seves possibilitats de fer aquests estudis. Si s’encarrega específicament a la Comissió d’Economia i Finances, potser és per evitar que hi hagi duplicitat.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Efectivament, la Comissió d’Economia ja ha debatut -almenys, en dues sessions i, probablement, en tres- aquesta qüestió que exposava el Conseller Ramon Canut. Dic això, per contestar a la inquietud o al suggeriment que feia el Conseller Joan Santamaria.

La Comissió d’Economia, per intentar precisar fins on hem estat treballant, enteníem que no n’hi havia prou amb fer unes auditories de gestió comptable, que és el que estem fent i que acaben sent repetitives, sinó que podíem aprofitar la mateixa auditoria anyal que es fa. Potser és la precisió que aportaria: que no són unes auditories diferents i noves, sinó que aprofitarem la mateixa auditoria anyal que es fa per demanar que, en una determinada parapública o en un determinat departament de l’Administració General, es faci una auditoria més de gestió, a part de la comptable estricta.

Aquesta era la idea però, efectivament, quan ho tinguem més afinat ja ho comunicarem al Consell General.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Senzillament, ho deia en el sentit que molt bé ha recollit el President de la Comissió: no és igual fer unes auditories financeres que unes auditories de gestió o unes auditories tècniques; no és igual ni en temps ni en el preu.

És en aquest sentit que proposava un acord del Consell, per facultar la Comissió d’Economia i Finances per poder, en el moment d’encomanar les auditories de l’any 92, fer el que cregui convenient en aquest sentit, per donar unes situacions consolidades en el moment en què s’aprovin els comptes de l’any 92, que serà a l’any 93, suposem aquesta vegada.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap objecció, es facultaria a la Comissió d’Economia i Finances per procedir a ampliar l’objecte de les auditories financeres en la qüestió de gestió i en la qüestió més tècnica d’administració d’aquestes parapúbliques. Si no hi ha cap observació, s’acceptaria aquest encàrrec i es facultaria a la Comissió d’Economia i Finances.

Els comptes de F.E.D.A., pel que m’ha semblat entendre, quedaran aprovats.

Quedaria la Conselleria de Turisme i Esports.”

El Sr. Secretari General:

“L’informe diu:

La Comissió legislativa de Turisme i Esport, ha examinat la liquidació de comptes i els documents d’auditoria de l’exercici pressupostari de 1990, corresponents a l’Administració General, en l’àmbit que li correspon.

L'esmentada Comissió ha acordat per unanimitat, de no realitzar cap observació al contingut dels mateixos.

Això és tot quant em plau de posar en coneixement de la V.M.I. Sria. als efectes escaients.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre els comptes de la Conselleria de Turisme i Esports?. Si no hi ha cap observació, es donarien per aprovats.

Doncs, al finalitzar aquest capítol, aquest punt de l'ordre del dia, quedaran aprovats els comptes que s'han analitzat amb les recomanacions generals que ha formulat la Comissió d'Economia i Finances al respecte.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, que seria el punt 2.”

2. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de Crèdit Extraordinari Pressupostari, destinat al Finançament i Condonació de Deute dels Hbles. Comuns.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llegirem directament l'informe de la Comissió d'Economia i Finances.”

El Sr. Secretari General:

“Al M.I. Sr. Síndic General,

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha tramitat el “Projecte de llei de Crèdit Extraordinari Pressupostari” destinat al finançament i condonació de deute dels Hbles. Comuns, publicat per Edicte del dia 14 d'octubre de 1992, i d'acord amb allò que estableix l'article 67, apartat 1r., del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present,

Informe:

1. Dins el termini fixat per l'article 64, apartat 2n., del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de llei.

2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha procedit a l'examen del text articulat i, tot i considerar que el text Presentat pel M.I. Govern respon globalment a les mateixes necessitats i persegueix els mateixos objectius que els que es proposa assolir aquesta Comissió, s'ha cregut convenient aportar unes modificacions que persegueixen que el tractament pressupostari i comptable sigui el més apropiat.

L'aportació d'aquests ajustaments tècnics ha fet aconsellable, per a una millor comprensió, la presentació d'unes esmenes al Projecte Presentat pel M.I. Govern.

Esmena Núm. 1 a l'article Primer, de modificació.

Es proposa modificar la redacció d'aquest article de la manera següent:

S'aprova un Crèdit Extraordinari per un import de 2.427.008.131 pessetes, en compliment del que estableix la Disposició transitòria primera de la Llei sobre les Transferències als Hbles. Comuns aprovada pel M.I. Consell General en data 23 de desembre de 1991 i de conformitat amb el que disposa l'article 24 de la Llei General de Les Finances Públiques.

Esmena Núm. 2 a l'article Segon, de modificació.

Es proposa modificar la redacció d'aquest article de la manera següent:

Aquest crèdit es finançarà mitjançant endeutament extern per a un import de 2.427.008.131 pessetes.

Esmena Núm. 3: D'addició.

Es proposa afegir la Disposició Addicional següent:

Es procedeix a la condonació de deute per un import de 6.199.545.395 pessetes, en compliment del que s'estableix a la Disposició Transitòria segona de la Llei sobre les Transferències als Hbles. Comuns aprovada pel M.I. Consell General en data 23 de desembre de 1991.

Motivació conjunta de les esmenes números 1, 2 i 3:

Aquesta Comissió considera que l'import de 6.199.545.395 PTA., que correspon a la quantitat destinada a la regularització comptable del deute contret pels Hbles. Comuns amb el M.I. Govern al llarg dels darrers anys, ja va ésser, en el transcurs d'anteriors exercicis pressupostaris, aprovat com a despesa per la via d'Inversions reals i conseqüentment ja consta com inclòs en el Dèficit/Superàvit de les corresponents liquidacions del Pressupost.

Per tant, l'apunt comptable que regularitza la condonació del deute no s'ha de dur a terme recolzat en un Crèdit extraordinari.

Aquest import s'haurà d'eliminar del balanç de situació amb càrrec al Compte de Resultats, preferiblement a un compte de Despeses Extraordinàries, per evidenciar que no correspon a les operacions ordinàries d'un exercici pressupostari, sinó a la traducció en els comptes de l'Estat d'una voluntat legislativa d'abast general.

Això és tot el que la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. té l'honor d'informar en relació al "Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari Pressupostari" destinat al Finançament i Condonació de Deute dels Hbles. Comuns "

El M.I. Sr. Síndic General:

"A continuació es llegirà la carta del Sr. Cap de Govern responent a l'informe que ha presentat la Comissió d'Economia i Finances."

El Sr. Secretari General:

Diu:

"Tinc l'honor d'acusar recepció de la comunicació de la V.M.I. Sria. de data 20 de novembre de 1.992, en la qual m'adjunteu un informe elaborat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, en relació al Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari Pressupostari destinat al Finançament i Condonació de Deute dels Hbles. Comuns.

En relació al contingut de l'esmentat informe, el Govern reunit en el dia d'avui, ha acordat acceptar les tres esmenes que se'n desprenen."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació d’algun Sr. Conseller o algun aclariment per part dels membres de la Comissió d’Economia i Finances?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern demanaria que la vigència de la Llei fos immediata a la seva publicació en lloc d’esperar tretze dies, per poder satisfer als Comuns.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord, sí. Acceptat perquè és el que fixa la Llei.

Quedaria, doncs, aprovada la Proposta de Crèdit Extraordinari amb les esmenes que ha presentat la Comissió d’Economia i Finances i la que ha formulat el mateix Cap de Govern en la Sessió d’avui.

Passarem al següent punt de l’ordre del dia, punt número 3.”

3. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de Beques i de Crèdits d’Estudis.**El Sr. Secretari General:**

L’informe de la Comissió d’Educació i Cultura diu:

“La Comissió legislativa d’Educació i Cultura ha tramitat el Projecte de Llei de Beques i de Crèdits d’Estudis, publicat per Edicte de data 16 d’octubre de 1992 i, d’acord amb allò que estableix l’article 67, apartat 1r. del Reglament del Consell General, sotmet a la consideració de la M.I. Assemblea el present,

INFORME:

1. Dins del termini fixat per l’article 64, apartat 2n., del mateix Reglament no ha estat presentada cap esmena particular al Projecte de Llei.

2. Per la seva part, aquesta Comissió legislativa ha procedit a l’examen del text articulat i ha acordat, per unanimitat, de no efectuar cap esmena ni observació al seu contingut.

Això és tot el que la Comissió legislativa d’Educació i Cultura té l’honor d’informar en relació al Projecte de Llei de Beques i de Crèdits d’Estudis.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? El Sr. Cap de Govern té la paraula.

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Gràcies, Sr. Síndic. Demanaria que es modifiqués. Hi ha un error dins del preàmbul que estaria en contradicció amb l’article 20: al paràgraf 9 del preàmbul, línia 2, en lloc de segon curs hauria de dir tercer curs.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Al paràgraf novè?”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Sí, el paràgraf novè és a la primera pàgina, al preàmbul, a la segona línia, on diu “a partir del segon curs de carrera” hauria de dir “tercer curs de carrera”.

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Demana també que s’afegís una tercera disposició final, perquè entrés en vigor en el moment de la seva publicació en el B.O.P.A.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord, sí. És la mateixa observació que ja s’ha formulat.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Sí, i per les mateixes raons.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Per les mateixes raons, d’acord. És una disposició final tercera amb el mateix contingut que s’ha formulat en els Crèdits Extraordinaris als Comuns. El Sr. Secretari ja ho té anotat. Hi ha alguna altra observació?”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“En aquesta Llei, el que veig és que es defineix totalment, es consideren beques i crèdits només pels resultats escolars; no tindrà massa dependència tampoc la situació econòmica de la família, pel que veig aquí.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“La situació econòmica de la família, en tot cas, està continguda en l’apartat que correspon a les beques de beneficència i està previst dins de la Llei que hi pugui haver la duplicitat. L’única diferència és que, en aquest cas, al demanar les beques de beneficència l’enquesta que es farà serà molt més acurada que la que es feia fins ara.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em confirma la meua idea perquè veig que poden tenir una situació econòmica molt bona i se’ls hi continuarà donant beques i crèdits.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“En el cas que obtinguin resultats acadèmics satisfactoris, sí.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em sembla que és una mica absurd voler donar beques a gent que realment no les necessita. Aquest és el meu neguit per votar aquesta Llei.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, en realitat estem entrant en el nus de la qüestió de la problemàtica de l’adjudicació de beques a l’Estat Andorrà.”

Una de les raons per les quals la Comissió legislativa i el Govern vam considerar que s'havia de modificar la Llei de Beques fins avui vigent, era per les dificultats que planteja atribuir les mateixes en funció dels ingressos econòmics de les famílies. Dificultats òbvies si prenem bona nota dels escassos mitjans dels quals l'Administració Pública andorrana compta per avaluar els ingressos de les famílies.

Per tant, a l'adjudicar beques només a partir d'aquest criteri entràvem en una situació, diguéssim, d'injustícia perquè les declaracions que la gent feia dels ingressos, molt sovint no s'ajustaven a la realitat, però tampoc teníem instruments per controlar això.

Per conseqüència, tothom era conscient que calia modificar la Llei. Però, cap a quina direcció? No era fàcil. Després d'estudiar les diferents possibilitats vam creure convenient introduir un element quantificable i objectivable com és el dels expedients acadèmics. Aquest és un element molt més acotable que el dels ingressos aquí a Andorra i, per tant, amb això ja vam aconseguir esvair el cert grau d'incertesa que fins ara havia presidit l'adjudicació de beques.

El dilema, però, no quedava totalment esgotat perquè hi cabia la possibilitat de preguntar-se: "És que per més bones notes que es tinguin, si es tenen ingressos econòmics s'ha de tenir beca?" Com que vam decidir no apurar fins al final les possibilitats de control de l'Administració Pública sobre els ingressos de les famílies vam comprovar que, en canvi, si establíem un sistema de crèdits sí que introduíem un element de rigor, pel fet que tant aquells que tenen possibilitats familiars per estudiar, com aquells que no en tenen tantes, hauran de tornar els diners, amb la qual cosa introduíem un element de rigor que, en canvi, no el podíem introduir pel camí de controlar els ingressos.

D'altra banda, de política social en continuem fent perquè per a les situacions econòmiques considerades greus sí que es té en compte, d'una forma clara, el tema del criteri econòmic.

És difícil, és difícil, repeteixo, muntar aquí, a Andorra, una política de beques ben vertebrada i que no vulneri de cap forma el principi d'equitat.

Penso que aquesta és una bona proposta i que mereix la pena de, com a mínim, donar-li el dret a ser experimentada o a ser temptejada des del Govern durant un temps i, si d'aquí un any o dos o no sé quan, veiem que hi podem introduir millores -o aquells que hi hagi en aquell moment- doncs, endavant; en tot cas, penso que millor que la que teníem sí que ho és. Gràcies, Sr. Síndic."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Alguna pregunta més sobre el particular?"

La M.I. Sra. Olga Adellach:

"Voldria demanar si els estudiants que actualment estant cursant, per exemple, quart o cinquè curs, si s'acolliran a aquesta nova Llei de Beques o bé si continuarà existint el sistema actual."

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

"És evident que si la Llei s'aprova avui, hauran d'adaptar-se a la nova Llei."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi hagués cap més pregunta, donaríem per aprovat el Projecte de Llei de Beques.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“La que faré és una aportació només, però potser es podria tenir en compte per a un altre cop.

Tots sabem el problema que crea la immigració aquí, a Andorra, que es demana de vegades una mà d'obra amb unes qualificacions que aquí, malgrat que tinguem gent jove, pel moment no podem oferir. Vostès han pensat mai en donar unes beques que estimulin els estudis cap a uns sectors determinats? Això sí que seria interessant per potenciar l'ensenyament d'aquelles branques que fan falta aquí, a Andorra i evitar, per exemple, la importació de mà d'obra estrangera.

Si vol torno a repetir la proposta: que una part d'aquestes beques fos per estimular els estudis dirigits a potenciar els estudis cap a uns determinats sectors.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Personalment, d'entrada estic bastant en contra de tots els dirigismes. Això no vol dir que no s'hagi de donar un màxim d'informació sobre les possibilitats que hi ha, que s'està intentant fer. Potser no s'ha utilitzat, però recullo el suggeriment.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Contestant això del “dirigisme”, penso que és molt més intel·ligent dirigir a base d'incentius a determinat nucli de població cap a uns estudis determinats que anar assumint la immigració tal com ens ve ara. A més, ja en tenim alguns exemples de què potser és car però, per a mi, per a la meva opció política, és molt més barat el fet de tenir una escola d'infermeria aquí, que val diners però que està formant gent andorrana, que importar 35 infermeres anyals per donar pas a uns serveis a Andorra.

Em posiciono en aquest sentit, que Andorra ha d'assumir el repte de posar al dia la seva societat, reciclar-la i, per això, li torno a preguntar si dins d'aquest pla hi ha previstes beques per reciclar el personal que tenim o estimular als nous estudiants per substituir a la població immigrada.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Per reciclar, no; per al segon apartat, sí: per formar.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Però aquí no ho deia.”

El M.I. Sr. Josep Dalleres:

“Si entra dins de la formació de base sí. En tot cas, si és dins de la formació professional entra dins d'un altre apartat que no seria aquesta Llei de Beques, seria en un programa d'actuació dins de la formació professional, un cop acabats els estudis de base.

En tot cas, i aquí sí que recullo el suggeriment fet anteriorment, em sembla que és important que hi hagi una recopilació d'informació al màxim sobre quines són les necessitats del país a curt, mitjà i llarg termini i, en aquest sentit, donar el màxim d'informació als estudiants perquè es puguin dirigir cap a aquests sectors, això sí, i aquesta Llei cobreix això.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, potser no és el moment per fer aquest debat, però penso que això de la informació està molt bé però després hi ha d’haver un posicionament polític per veure quin país volem, a on volem anar i quina és la nostra capacitat de formació de la gent amb la qual tenim una responsabilitat aquí. Tenim 10.000 estudiants i què pensem fer? Importar 10.000 estrangers més per suplir aquests 10.000 nois i noies que estan formant-se?”

Penso que caldria que la Conselleria d’Educació, ja que és la Conselleria a qui li pertoca, estudiés un pla per primer, recollir informació sobre quines són les preferències dels joves estudiants i, després, també tenir informació sobre quines són les necessitats reals, quines són les demandes dels empresaris.

Crec que seria bo estimular això a través de beques o d’escoles de formació, implantant-les aquí. A més, tenim l’exemple de l’escola d’infermeria, que molts diuen que és car però jo, com ja he repetit, penso que és barat si veiem tot el que ens evitem després.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi hagués cap més intervenció, sotmetria doncs a l’aprovació del ple el Projecte de la Llei de Beques i de Crèdits d’Estudis.

Si no hi ha cap objecció donaríem per aprovat aquest Projecte. Es dona per aprovat el Projecte.

Passaríem a l’últim punt de l’ordre del dia.”

4. Informe del lliurament de la Quèstia a S.E. el Copríncep Episcopal.**El M.I. Sr. Síndic General:**

“Bé, sobre aquest punt, com és tradicional amb motiu del Lliurament de la Quèstia, es fa un informe bastant exhausta que conté tot el que configura aquesta cerimònia protocol·lària. El teniu a la vostra disposició i com que més que una trobada política és una trobada protocol·lària, tots ja sou coneixedors dels discursos respectius del Sr. Síndic General i de S.E. el Copríncep Bisbe. Si es volgués algun aclariment més sobre aquest acte de lliurament de la Quèstia, Sindicatura o els dos Consellers Generals de la Permanent que ens van acompanyar, el Sr. Albert Pujal o el Sr. Albert Gelabert us el podrien facilitar. En tot cas, l’informe ja conté l’essència d’aquest acte protocol·lari tan íntimament lligat a la tradició andorrana.

Si no hi hagués cap observació ni cap comentari, i ja que era l’últim punt de l’ordre del dia, aixequem la sessió.

Gràcies, i fins ben aviat.”

I no havent-hi més intervencions i havent-se esgotat l'ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de cinc de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General